

Radikal

Suriye, Kürtler ve PKK... Nereden nereye?

MURAT YETKİN

Politika / 15/10/2011

Demirtaş, Suriyeli Kürt lider Meshaal Temo'nun öldürülmesinden doğrudan Suriye rejimini, Devlet Başkanı Beşşar Esad'ı sorumlu tutuyor.

BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş dün Hürriyet Daily News gazetesine özel açıklamalarda bulundu. Bu açıklamalarda Demirtaş, Suriyeli Kürt lider Meshaal Temo'nun öldürülmesinden doğrudan Suriye rejimini, Devlet Başkanı Beşşar Esad'ı sorumlu tutuyordu.

Esad'ın bunu, kendi ülkesindeki Kürt-Arap, Sünni-Alevi çatışmasını Türkiye'ye de taşıma kapasitesine sahip olduğunu sergilemek için yaptığını, yani Türkiye'yi Suriye'nin işlerine karışmaması için tehdit amaçlı yaptığını söylüyordu.

Dahası, Demirtaş bu konuda, yani Suriye'deki Esad rejiminin Türkiye'de etnik ve mezhebi bir çatışma ortamını kışkırtmaya çalıştığı konusunu, geçen günlerde hem Cumhurbaşkanı Abdullah Gül hem de Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'na söylediğini anlatıyordu.

Babadan oğula

BDP, tabii ki PKK değil; ama eski eşbaşkanı Ahmet Türk ve daha sonra başka parti yetkililerinin de defalarca ifade ettiği gibi PKK ile 'aynı tabanı paylaşıyor'.

PKK'nın Temo cinayetinden duyduğu rahatsızlık zaten basına yansımış bulunuyor. Örgüt, Kürt sorununda dikkatlerin kendi üzerinden ve kendi gündeminden başka yere kaymasından hoşnut olmuyor.

Bu durum, Esad'a karşı BDP'yi yalnızca AK Parti hükümetiyle değil, devlet tutumuyla aynı duruşu almaya zorluyor.

Dün Demirtaş'ın sözlerini okurken, Beşşar Esad'ın babası Hafız Esad'ın PKK'nın ve artık Meclis'te açıkça temsil edilme seviyesine, Başbakan Tayyip Erdoğan tarafından Kürt meselesinde siyasi müzakere muhatabı kabul edilme konumuna yükselmiş Kürt ulusalcı hareketinin serpilip büyümesinde büyük rol sahibi olmasını hatırladım.

Baba Esad, 1980'lerin ortasından 1990'ların sonuna dek, PKK'nın bağımsız Kürt devleti kurma amacıyla Türkiye'ye karşı yürüttüğü silahlı mücadeleye tam destek verdi. PKK'nın kurucu lideri Abdullah Öcalan yıllarca Suriye'nin başkenti Şam'da ağırlandı.

Demirel ve Esad

Dönemin Başbakanı Süleyman Demirel, Hafız Esad'a Öcalan'ın Şam'daki adres ve telefonunu verdiği zaman bile, silahlı eylemlerin Türkiye'yi bölgedeki etkisini göstermekten alıkoyacağını çok iyi bilen Esad'ın kılı kıpırdamadı.

Ne zaman ki Demirel, dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Atilla Ateş'in sınır birliklerini teftişini takiben 1 Ekim 1998 Meclis açılış konuşmasında Suriye'yi açıkça tehdit etti, Esad 9 Ekim'de Öcalan'ı sınır dışına attı. Bu süreç,

Öcalan'ın 15 Şubat 1999'da Yunanistan'ın Kenya Büyükelçiliği çıkışında Amerikan CIA ve MİT'in ortak operasyonu ile yakalanmasıyla sonuçlandı.

Öcalan ömür boyu hapis cezasını çekmek üzere İmralı ada-cezaevinde. MİT yetkilileri Başbakan'ın talimatıyla hem Öcalan hem de PKK temsilcileriyle dönem dönem duraklayan görüşmeler yürütüyorlar. Görüşmelerdeki önemli konulardan birisi de Öcalan'ın 'ev-hapsi' adı altında İmralı'dan bırakılması.

Çıkış yolu

Öte yandan Türkiye, hem ABD, hem Irak merkezi hükümeti hem de Irak'taki Kürt hükümetiyle Kandil'deki PKK üslerini nasıl etkisiz hale getireceği müzakerelerini yürütüyor. NATO'nun füze kalkanı projesi çerçevesinde ABD radarlarının Malatya'da konuşlanacağı kesinleştikten sonra, ABD'den Pakistan ve Afganistan'da El Kaidecileri vuran türden insansız hava araçlarının geleceği de ilan edildi.

Demirtaş'ın açıklamaları işte böyle bir dönemde, Kürt sorunu için de çıkış yolu olabilecek anayasa çalışmalarının başlamasına az süre kala yapıldı.

Cumhurbaşkanı Gül, işte bu tablo içinde, yanına Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel'i de alarak, Irak ve İran'a sınır komşusu Hakkâri'deki birlikleri denetlemeye gitti.

Fazla söze aslında gerek kalmıyor, değil mi?